

Въ 1857 изтекълъ срокътъ на Чинтуловия контрактъ съ общината (Грековъ — Юб. сб. с. 140), и поради недоразумѣнията съ училищното настоятелство — навѣрно несамо по въпроса за заплатата — контрактътъ не билъ подновенъ. Чинтуловъ заминалъ за Ямболъ, дѣто се условилъ за главенъ учителъ съ сжщата заплата за три години.³¹ Съ Ямболската община той сключилъ слѣдното условие: „Долоподписаниятъ удѣлжавамся за да управлявамъ въ продължение на три години Българското въ Ямболъ върховно училище, като преподавамъ на ученицитѣ матерниятъ языкъ сосѣ потребнитѣ науки, за които ученицитѣ, что излизатъ отъ взаимнообучителното училище, сж показатъ достойни. За този мой трудъ Ямболската община ся обвързва да ми плати за тритѣ рѣчени години триста лири турски № 300, прѣдплащани, всѣки три месеца по 25 лири. За удостовѣрение на рѣченитъ давамъ на прѣдставителитѣ на Българската въ Ямболъ община това съгласително, което собственорочно подписвамъ. Ямболъ. 20 септември 1857. Д. Чинтуловъ“. Слѣдъ изтичането на тритѣ години, върху гърба на тоя документъ Ямболскитѣ общинари написали: „Тригодишното учителствуване на г. Д. Чинтулова ся испълни и споредъ направеното условие въ това получи тригодишната плата, споредъ както показватъ и запискитѣ му дадени въ церковната епитропия. Ямболъ, 1860 г. септември 20“ (Грековъ Юб. сб. с. 140 — 141).

Безпокойствата на Чинтуловъ, страхътъ му отъ прѣслѣдвания не го напущатъ и въ Ямболъ. Това се вижда отъ писмата му до Н. Геровъ, който по онова врѣме е билъ вицекомсулъ въ Пловдивъ. Въ първото отъ тия писма четемъ: „Приключвамъ ви копѣжтъ на атестататъ си и ся надѣвамъ да ви